

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontleen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

JINGLE BELLS

Een blijspel in vijf bedrijven

1880

door

Julia Engelen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2019
Nr.3508

PERSONAGES

(3 dames – 4 heren)

XAVIER : Veertiger, werkt in een koekjesfabriek. Gehuwd met Marina. Hij haat Kerstmis. Hij verliest uiteindelijk zijn zelfbeheersing en vermoordt per ongeluk bijna zijn vrouw.

FRANS : Buurman en vriend van Xavier. Profiteert van de ziekenkas. Gehuwd met Saskia. Hij geraakt betrokken in de echtelijke ruzie van Xavier en Marina.

MARINA : Vrouw van Xavier. Ze is zot van Kerstmis. Na de moordpoging neemt ze wraak op haar man Xavier.

SASKIA : Buurvrouw en vriendin van Marina. Gehuwd met Frans. Ze probeert haar man onder de knoet te houden. Ze kiest de kant van haar vriendin Marina en helpt haar.

KLAAS : Verkoper van kerstbomen en andere artikelen. Hij probeert zoveel mogelijk geld te verdienen op de kap van Xavier.

TRESIA : Parochie-assistente. Zeer bezig type.

PASTOOR : Houdt van een drupke (borrel) en zit onder de sloef bij Tresia.

DECOR

De woonkamer van Xavier en Marina. Rechts een deur naar de hal, achterwand links een deur naar de keuken en naar de achterdeur. Ook tegen de achterwand een trap naar boven. Links een venster rondom versierd met lampjes. Het ziet eruit als een raam van een prostitué. Er is heel veel kerstversiering. Op de kast een boompje met lichtjes. Als de lichtjes branden, horen we de melodie van Jingle Bells. Verder een sofa, tafel en stoelen. Onder het raam een grote stapel koekjesdozen.

KORTE INHOUD

Xavier verliest zijn zelfbeheersing tijdens een discussie met zijn vrouw over Kerstmis en hij heeft daarop de haardroger in bad gegooid terwijl Marina erin lag te weken. Marina is echter niet dood. Ze deed alsof ze geëlectrocuteerd werd, want de stekker stak niet in. Ze neemt wraak op Xavier voor deze moordpoging door te komen spoken en hem te overstelpen met nog meer kerstartikelen. En Xavier haat Kerstmis. Frans, de buurman en beste vriend van Xavier, probeert zijn vriend te helpen, van bed op stro weliswaar, en zijn vrouw Saskia trekt dan weer partij voor Marina. Het koppel verzoent zich op kerstdag en ze besluiten opnieuw te trouwen. Een droomwens voor Marina: trouwen met Kerstmis. Maar dan vertelt de pastoor dat niet Kerstmis maar Pasen de belangrijkste feestdag voor de Katholieke Kerk is. Marina wordt helemaal enthousiast over het idee het huis te versieren met Pasen. Maar of Xavier dat ziet zitten...?

EERSTE BEDRIJF

(De lichtjes van de kleine kerstboom op de kast branden en we horen het liedje Jingle Bells. Xavier komt op via de trap, volledig van slag. Hij strompelt naar een stoel en zet zich neer. Hij steekt zijn handen voor zich uit en kijkt naar zijn fel bevende handen om ze daarna onder zijn oksels te steken.)

XAVIER : Verdomme. *(Opnieuw kijkt hij naar zijn handen.)* Verdomme, verdomme. *(Hij wiegt naar voren en naar achteren, stopt, schreeuwt tegen het kerstboompje.)* Is het nu haast gedaan? ... Stop ermee! ... Stop met dat gejingel, zeg ik!

(Hij staat op en trekt het snoer uit het stopcontact. De lampjes gaan uit en de muziek stopt. Hij kijkt naar de trap, loopt naar boven, daarna komt hij snel en bang terug op. IJsberen. Hij vult een jeneverglas en drinkt het in één slok leeg. Opnieuw vult hij het glaasje. Als hij wil drinken, gaat de deurbel, een korte kerstmelodie. Hij verstart. Opnieuw de bel. Roept.)

Ik ben niet thuis! *(Wacht even en roept opnieuw.)* Kom later maar eens terug.
Ik ben niet thuis!

FRANS : *(op vanuit de keuken en de achterdeur)* Ah, je bent thuis.

XAVIER : *(schrikt)* Frans!

FRANS : Dat ben ik nog altijd, de Frans van hiernaast, een stevige 90 kilo en gestrekt één meter tachtig. Ik dacht bij mezelf, de Xavier heeft de bel niet gehoord, ik laat mezelf binnen via de achterdeur. Dat vind je toch niet erg, hè, dat ik mezelf heb binnengelaten via de achterdeur? Ja, je garagepoort stond open, dus ik wist dat je thuis was, want je auto stond erin. Is Marina ook thuis?

XAVIER : *(Hij drinkt de borrel leeg.)* Ja, Marina... Ze is eù... *(valt stil)*

FRANS : Wat is 't, jong? Krampen in je sjokkedeizen of in je broek gescheten? *(lacht)*

(Als antwoord schenkt Xavier nog een borrel in, Frans neemt het glaasje af.)

Merci jong, dat kan ik gebruiken. Ik ben het thuis afgeboid. *(Hij pakt een koekjesdoos van de stapel, maakt ze open en begint te eten.)* Saskia was weer aan het zagen, gelijk vrouwen dat kunnen en ik dacht bij mijn eigen, babbel maar tegen onze Odilon, ik ben naar de Xavier, die zaagt tenminste niet.

XAVIER : Odilon?

FRANS : Onze goudvis. Ook een koekje? Is Marina boven?

XAVIER : Boven. Ja.

FRANS : Ja, want ik heb een knoop af van mijn hemd. Saskia thuis weet zelfs niet hoe ze een draad door een naald moet steken. Als er een knoop af is, smijt ze het weg. Maar dit is mijn beste hemd. Geen Versakke of Gukky, van dat duur spul, neen, de beste kwaliteit van de C&A. Ze is boven, zeg je? *(op traptrede met koekjes in de hand.)*

XAVIER : Boven. Ja.

FRANS : De strijk nog rap aan het doen?

XAVIER : Neen.

FRANS : Aan het poetsen?

XAVIER : Neen.

FRANS : Ze is toch niet ziek, de dag voor Kerstmis? Dat zou spijtig zijn. Ligt ze in bed?

XAVIER : Neen, in bad.

FRANS : Pardon?

XAVIER : Ze ligt in bad.

FRANS : Ha, ze neemt een baddeke. *(in zetel, eet ondertussen verder)* Was het nodig? Ja, enkel vuile mensen wassen zich. Ze was misschien gaan joggen? Dat ken ik van Saskia. Als die naar de Zumba geweest is, komt die thuis zo rood als de kont van een bavian. Dat zag ik laatst in een natuurdocumentaire. Zodra het bavianenvrouwtje in haar vruchtbare periode komt, zwelt haar achterste op gelijk een ballon met vuurrode knobbels. *(gebaart)* Zo'n kont hebben die bavianen dan, gelijk ons Saskia, hè. Alleen is Saskia nooit in haar vruchtbare periode, maar dat achterste met knobbels heeft ze toch.

XAVIER : Frans! Wil je nu eens vijf minuten zwijgen?

FRANS : *(recht en naar tafel)* How jong, bijt mijne neus er niet af. Ik was maar aan het expliceren dat Marina wel heel vuil moet zijn als ze een baddeke pakt in het midden van de dag en...

XAVIER : Zwijg nu toch eens!

FRANS : *(schenkt borrel in)* Dat moet ik thuis ook al.

(Xavier neemt de borrel van Frans af en drinkt het glas leeg. Frans biedt Xavier een koekje aan, Xavier weigert.)

Pak een koekje, dat verbetert het humeur. Dat helpt bij mijn Saskia altijd. PMS, MS, Post MS, kortom elk moment van de maand. Ik geeft haar een doos van jouw koekjes en ze is stil. Vandaar die bavianenkont. ... Is de traiteur al geweest? Ik begin honger te krijgen.

XAVIER : *(verwonderd)* Blijf je eten?

FRANS : Maar ja, wij blijven altijd eten op kerstavond.

XAVIER : *(nog steeds erg van slag)* Kerstavond?

FRANS : Ja, subiet, kerstavond. Je weet wel, die avond waarop Maria en Jozef dekking zoeken in een stal.

XAVIER : Maria en Jozef? Komen die ook?

FRANS : Samen met het kindje.

XAVIER : Die komen met een bleiter?

FRANS : Elk jaar opnieuw. Dat is traditie.

XAVIER : Daar weet ik niks van. Een bleiter?

FRANS : Ja, dat is al meer dan 2000 jaar zo. En verder nog herders en koningen.

XAVIER : Dan zal ik de tafel maar beginnen dekken. *(richting keuken)*

FRANS : Scheelt er iets, Xavier? Je bent precies van je melk.

XAVIER : Het is Marina.

FRANS : Marina? Ze heeft toch niets aan de hand? ... Een accident?

XAVIER : Zoiets ja.

FRANS : *(Hij denkt dat Marina zwanger is.)* Maar jong toch, proficiat zulle. *(Hij schudt Xaviers hand.)*

XAVIER : Pardon?

FRANS : Na al die jaren eindelijk eens in de roos geschoten.

XAVIER : Ik heb niet geschoten.

FRANS : Dat meen je niet. Ze is zwanger van een andere vent?

XAVIER : Zwanger?

FRANS : Van een andere vent, ja. Je mag gerust zijn, van mij is die kleine niet. Ik schiet er altijd naast. Niet dat ik bij Marina ooit geschoten heb, pas op hè... Dat zijn slagen. En dat op kerstavond. Doeme toch. Wrede tegenslagen. Weet je wie de vader is?

XAVIER : Wat?

FRANS : Van die blèter. Je bent precies niet mee. Zal ik over vijf minuten eens terugkomen? Misschien zijn die draden onder je schedelpan doorgebrand van de schok. Kortsluiting.

XAVIER : Nee! Geen kortsluiting! Verdomme toch. Was de zekering maar afgesprongen. Het was een geweldige schok.

FRANS : Schok? Zekering? Ha, je bent aan de elektriek blijven plakken. En ik die dacht... Dus Marina is niet zwanger?

XAVIER : Niet dat ik weet, neen.

FRANS : Hoe dikwijls moet ik je het nog zeggen? Blijf met je vingers van de elektriek! Jij dient daar niet voor. Ja, dat is schrikken, zo'n schok. Hoe is het gebeurd?

XAVIER : Met de haardroger.

FRANS : Allee gij. *(bekijkt Xaviers hoofd dat bros of kaal is.)*

XAVIER : Ik weet niet wat mij overkwam. Ik ... *(Hij gaat zitten en begint te wenen.)*

FRANS : *(Hij klopt hem onhandig op de rug.)* Ja jong. Dat kan de beste overkomen. Een onoplettend moment met de haardroger. *(Als Xavier blijft huilen, begint het voor Frans vervelend te worden. Uiteindelijk in gebroken Engels.)* Hush, hush baby, hush, don't cry. Alles pass by. Dry the eye, take my ... my nosedoek. Doeme Xavier, zo erg is het toch niet om een keer aan de elektriek te blijven hangen.

XAVIER : Ik niet! Mijn Marina.

FRANS : Ha. Ha! *(bevreesd)* Ze lag toch niet al in bad?

XAVIER : Met zeepsop en al. Wat heb ik gedaan? Wat heb ik gedaan?

FRANS : *(Bang om het antwoord te horen.)* Wat heb jij gedaan?

XAVIER : De haardroger in het bad gegooïd. Marina zei nog, je durft niet, en hop, hij lag erin.

FRANS : Jij hebt de haardroger in bad gegooïd terwijl Marina in 't water lag? Zo maar? Plons?

XAVIER : Ze begon vreselijk te schokken en toen niks meer. Ik heb mijn vrouw vermoord. (*weent*)

FRANS : En dat met Kerstmis.

XAVIER : Dat is het hem juist. Dat is de bron van alle kwaad.

FRANS : Wat? Kerstmis?

XAVIER : Juist. Kerstmis.

FRANS : Allee, vrede op aard, toch?

XAVIER : Dat zal wel, maar niet hier in dit huis. Marina was zot van Kerstmis. Krankzinnig zot. De zomervakantie was nog niet gedaan, of ze was al plannen aan het maken voor Kerstmis. En altijd zo overdrijven. Het huis vol lichtjes. Als het niet sneeuwt, valse sneeuw, minstens vier kerstbomen, iedere dag kalkoen vanaf half november. Je wilt het niet weten, Frans, je wilt het niet weten. En wie denk je kon zich de poten onder het lijf lopen voor de perfecte kerst? Hier zie, de Xavier. Xavier, versier de bomen, Xavier, hang de lichtjes op. Joh man, dat is niet een serie lichtjes van 100 stuks of zo, neen dat zijn er 25 000. Den hof, de oprit, de hagen, het dak. En van in november waren de bomen aan de beurt. Vier stuks: ene in de hal, ene in de keuken, ene in het portaal en ene hier in de living. En maar commentaar geven. Die rooi ballen horen bij de rode boom, de zilveren bij de zilveren, de beertjes bij de beertjesboom. Allee, beertjes, zeg nu zelf, Frans, wat hebben beren met Kerstmis te maken? Als het nu nog engeltjes waren, ja, dat had ik kunnen begrijpen, maar beren. Half Vlaanderen heb ik afgereden om beerkes in een gouden frakske te vinden. Want het moest goud zijn. En als Marina iets in hare kop had... En sinds gisteren wou ze een vijfde boom, vanachter in den hof aan de pergola.

FRANS : Ja, daar zou een kerstboom niet misstaan.

XAVIER : Een boom met elandjes. Om de kerstman te plezieren, zei ze.

FRANS : Een schone gedachte.

XAVIER : En ik zei: dat wil ik niet. En zij zei, die boom moet er komen en ik zei: die boom komt er niet, over mijn dood lijkt en zij zei: die boom komt er wel, over mijn dood lijkt, en toen...

FRANS : Vloog de haardroger in bad. Ja, dan is Kerstmis om zeep.

XAVIER : Wat kan mij Kerstmis schelen! Het is allemaal de schuld van dat stomme Kerstmis. Ik wou vanavond in mijn zetel zitten, met een glaasje glühwein en naar 'Die Hard' kijken.

FRANS : Ha ja, 'Die Hard', altijd plezant. *(Hij schenkt voor zichzelf een borrel in.)* Saskia zal ook niet content zijn. Die had zo'n schoon kerstcadeautje gekocht voor Marina.

XAVIER : Je gaat het haar toch niet vertellen?

FRANS : Ja maar Xavier, mijn Saskia en Marina zijn maar één. Als Marina een rood rokje draagt, loop Saskia er ook mee rond. Als Marina haar nagels paars lakt, Saskia ook. Marina naar de coiffeur, Saskia ook. En als Marina haar regels heeft, doet Saskia ambetant. Die zal dat direct te weten komen. We kunnen het beter gewoon vertellen.

XAVIER : Neen, neen, je mag het aan niemand vertellen. Zweer het. Zweer het!

FRANS : Oké maat. Ik zweer dat ik niks zal vertellen.

SASKIA : *(Op via keuken)* Wat niet vertellen?

XAVIER : Nikske. Nikske te vertellen.

SASKIA : Ha neen?

FRANS : Het cadeautje! Zijn kerstcadeautje voor jou, hè Saskia. Geheimpje, tot straks hé schat. Maar nu, krik krak, hè Xavier?

XAVIER : Ja. vooral krik krak.

SASKIA : Jullie zitten al aan de borrel. Is Marina haar feestjurk aan 't aantrekken?

(Xavier begint te huilen.)

Oei, kerststress Xavier?

FRANS : *(Hij stoot Xavier aan dat hij zich moet vermennen.)* Neen, neen, hij heeft... hij heeft zo'n glinsterke van een sterretje in zijn ogen gekregen. Dat brandt hè. Hè Xavier? Uw ogen branden, hè?

XAVIER : Het is onmenselijk. *(snikt)*

SASKIA : Is dat al? Een sterretje? Poeh.

FRANS : Ja, maar dat doet ik weet niet hoeveel pijn, Saskia. Ik zei nog dat hij moest wachten tot oudejaarsavond met vuurwerk. Ik zei nog dat vuurwerk afsteken met Kerstmis ongeluk geeft, hè Xavier? Ik zei nog, doet dat niet want subiet staat je kerstboom in de fik. Ja, dat heb ik gezegd en ik zei nog...

SASKIA : Frans, zwijg eens.

FRANS : Ja Saskia. *(tot Xavier)* Ik zei toch dat ik thuis moet zwijgen.

SASKIA : Wat was dat?

FRANS : Nikske, mijn poepernolleke. Ik zie je graag.

SASKIA : Ja, ja. Allee kom, doe eens een lekkere fles bubbels open. We hebben iets te vieren.

FRANS : Ha ja? Wat dan? Een jubileum? Een babyborrel of een verjaardag? ... Ha neen, ik weet het, een koffietafel.

XAVIER : Het is onmenselijk, zeg ik u. *(snikt)*

SASKIA : Kerstavond Frans. Zeg Xavier, ik wist niet dat je zo een papkind was. Waar is Marina?

FRANS : Ze ligt in bad.

XAVIER : *(gelijk met Frans)* Ze is niet thuis.

FRANS : Ze is niet thuis.

XAVIER : *(gelijk met Frans)* Ze ligt in bad.

SASKIA : Ligt ze in bad of is ze niet thuis?

FRANS : Het is te zeggen, ze lag in bad maar ze is nu niet thuis. Of was ze eerst niet thuis en ligt ze nu in bad? Wie zal het zeggen?

SASKIA : Ik zal boven eens gaan zien.

XAVIER : Neen! Doe dat niet!

SASKIA : En waarom niet?

XAVIER : Marina heeft dat niet graag, dat je gaat kijken terwijl ze in bad ligt.

FRANS : Dat is hare privé, hé poepernolleke. En ze ligt daar in hare pure.

SASKIA : Die heeft niks wat ik ook niet heb. *(Maakt aanstalten om naar boven te gaan.)*

XAVIER : Neen! Jij blijft hier! Jij gaat niet naar boven!

SASKIA : Ga jij mij tegenhouden of wat?

XAVIER : *(stoer)* Ja, jij gaat niet naar boven. Dat is privé.

SASKIA : Goed. ... Ha, daar zie, ze roept mij. *(af via trap)*

XAVIER : *(van slag)* Roepen? Heeft Marina zitten roepen? Dat kan niet. Ik heb niemand horen roepen. Jij Frans?

FRANS : *(met de mond vol koekjes)* Dat zal moeilijk gaan, hè.

XAVIER : Stop met eten en ga je vrouw halen. Subiet ziet jouw Saskia mijn Marina in bad liggen, zo dood als een pier.

FRANS : Dan zal ze rap terug beneden zijn.

XAVIER : Je zit er precies niks mee in dat ik in de bak ga vliegen?

FRANS : Zo erg is dat allemaal niet heden ten dage. Iedere dag uwe boef, iedere dag een wandelingske of naar de fitness, computerspelletjes spelen zoveel als je wilt en af en toe een stuk fruit tegen uwe appel.

XAVIER : Subiet komt je vrouw naar beneden en dan gaan de poppen aan het dansen. Jouw Saskia en mijn Marina zijn twee handen op één buik. Dat waren twee handen... Ik zit zo in de shit. Maar jij gaat zwijgen Frans, hoor je me? Zwijgen. Er is niks gebeurd. Niks opzettelijk in ieder geval. Het was een ongeluk.

FRANS : Ja, een ongelukje zit in een klein badje.

XAVIER : Hoekje!

SASKIA : *(op via trap)* Zeg, flauwe plezante, Marina ligt niet in bad. Had dan direct gezegd dat ze niet thuis is.

XAVIER : Wat!

SASKIA : Ja, boven is ze niet.

XAVIER : Dat kan niet. Dat kan niet! *(Hij rent naar boven)*

SASKIA : Wat kan niet? Frans? Wat kan er niet? Wat is hier gaande?

FRANS : Nikske.

SASKIA : Nikske.

FRANS : Neen, nikske. Allee, ze lag niet in bad, zeg je? Ja, eigenaardig.

SASKIA : Waarom moet Marina in bad liggen?

FRANS : Wel... ze eù... ze was gaan joggen.

SASKIA : Allee, gaan joggen?

FRANS : Ja, en toen kwam ze terug zo rood als het achterste van een baviaanvrouwtje,

je weet wel, gelijk als jij eruit ziet na de Zumba, helemaal rood en bezweet en met knobbels en al. En ... *(pakt gauw een koekje en begint te eten.)* Ik zal maar zwijgen zeker.

SASKIA : Neen Franske, jij moet niet zwijgen. Integendeel, ik wil dat je mij alles, maar dan ook alles vertelt. Alles.

FRANS : Ik zie je graag, poepernolleke. *(eet verder)*

SASKIA : Ja, ja. ... Zit je op je gemak?

FRANS : Ja, ja.

SASKIA : Nog een koekje?

FRANS : Ja, ja.

SASKIA : Wil je ook nog een drupke?

FRANS : Ja, ja.

SASKIA : Smaakt het?

FRANS : Ja, ja.

SASKIA : Dus er is niets gebeurd?

FRANS : Ja, ja. Neen, neen. Allee, het is te zeggen...

SASKIA : Ja?

FRANS : Ik moet naar huis, de vis, onze Odilon, eten geven. *(recht)*

SASKIA : Die is al dik genoeg. *(Duwt hem neer.)*

FRANS : Hij heeft zijn kerstcadeautje nog niet gehad. *(Recht)*

SASKIA : *(Duwt hem neer)* Dat geef je hem straks maar.

FRANS : Een wormpje en een slakje. Zijn avondmaal. Ik heb gisteren gelezen dat goudvissen ook van afwisseling in de voeding houden en zo'n slakje zit vol vitamines en mineralen, maar het mag geen slakje uit de tuin zijn, want die zijn giftig. Het moet een vers gekweekt slakje zijn dat enkel sla of zo gegeten heeft want anders wordt onze Odilon ziek van dat slakje en dan gaat hij misschien overgeven van dat slakje, of erger dood gaan van dat slakje...

SASKIA : Mond dicht en eet je koekje.

FRANS : Dat kan ik niet met mijn mond dicht.

SASKIA : *(Ze geeft hem een tik.)* ... Zeg Franske...

FRANS : Oei.

SASKIA : Wat oei?

FRANS : Als jij op zo'n toon Franske zegt, dan...

SASKIA : Wat voor toon?

FRANS : Ja, die toon. Een onschuldig lijkend, vaderlandslievend, spinnend toontje waar de kat onmiddellijk van begint te blazen. Als ik dat hoor, dan zit ik in de patatten.

SASKIA : Dat hangt er vanaf.

FRANS : Zie je wel! Ik heb gelijk. Waarvan?

(Xavier staat boven aan de trap te luisteren.)

SASKIA : Of jij mij vertelt wat er hier is gebeurd. Waarom zat de Xavier hier te wenen? En begin niet over dat sterreke, hè kameraad. En waar is Marina? Waarom moest Marina eigenlijk in bad liggen? En waarom sms't ze mij een kwartier geleden dat ik naar hier moest komen?

FRANS : Ze heeft je ge-sms't? Een kwartier geleden?

SASKIA : Ja, ze schreef: 'Kom gauw. De Xavier wil mij van kant maken.'

FRANS : De Xavier wou haar niet van kant maken.

SASKIA : Ha neen?

FRANS : Neen. Die... Waarom stel jij mij van die moeilijke vragen? Je weet dat ik daar niet tegen kan. Dan verlies ik geheel mijn appetijt. *(Stopt een koekje in zijn mond.)*

SASKIA : Ik zie het.

FRANS : Dat noemen ze karakter tonen.

SASKIA : En dat karakter is ondertussen al een serieuze penspony geworden. Vooruit, vertel op.

FRANS : Ik ben gebonden aan het biechtgeheim.

XAVIER : *(op trap)* Frans! Frans! Kom eens mee naar boven.

FRANS : Waarom?

SASKIA : Ja waarom? Toch geen vuil manieren?

XAVIER : Frans moet eens ... moet eens naar mijn nieuw rek komen kijken, op eù, in de slaapkamer.

FRANS : Heb jij een nieuw rek geïnstalleerd?

XAVIER : Ja.

FRANS : Zelf geplaatst?

XAVIER : Ja.

FRANS : Pluggen van acht centimeter gebruikt?

XAVIER : Ja.

FRANS : Iedere veertig centimeter een plankdrager?

XAVIER : Ja.

FRANS : Gelakt of aluminium?

XAVIER : Ja. *(Hij trekt Frans mee naar boven.)*

(Frans en Xavier af.)

MARINA : *(op via keuken)* Saskia!

SASKIA : Ha, daar ben je? Wat is hier gaande? De Xavier doet niks anders dan wenen, mijne Frans doet raar en jij moet eigenlijk in bad liggen of aan 't joggen zijn.

MARINA : Het is gebeurd. Xavier heeft me vermoord.

SASKIA : Je ziet er nochtans erg levendig uit.

MARINA : Schijn bedriegt.

SASKIA : Je bent dood.

MARINA : Vanbinnen toch. Ik wist niet dat Xavier er toe in staat was, maar hij gooide de haardroger gewoon in bad.

SASKIA : En dan?

MARINA : Ik lag erin te weken.

SASKIA : O God, je bent echt dood.

MARINA : De prise (stekker) stak niet in.

SASKIA : Wat een geluk.

MARINA : Ik schokte en daverde zo hard dat het water over de rand klotste.

SASKIA : Ben je nu dood of levend?

MARINA : Dat is niet belangrijk. Wat er wel toe doet is dat mijne Xavier denkt dat ik dood ben.

SASKIA : Waarom dat nu? Hij zal nog zo blij zijn je levend en wel te zien. Hij zat daarstraks te wenen.

MARINA : Van de schrik ja. Laat hem maar zweten. Wat hem betreft ben ik in bad geëlectrocuteerd.

SASKIA : Moet jij dan niet terug in je badje liggen? Hoe ben je trouwens beneden geraakt?

MARINA : Ik ben gelijk een echte James Bond aan het balkon gaan hangen en naar beneden gesprongen.

SASKIA : Allee, Janine Bond dan.

MARINA : Luister, nu moet jij in actie komen. Eerst help je me de tuinladder tegen het balkon van onze slaapkamer zetten, zodat ik terug naar boven kan klimmen. Dan kom jij terug naar hier en geef je een luide gil van angst. Als de mannen naar beneden komen, maak je hen wijs dat je mij voorbij hebt zien zweven, gelijk een engel.

SASKIA : Jij? Een engel? Een gevallen engel dan toch.

MARINA : Merci. Ga je mij helpen of wat?

SASKIA : Oké, ik schreeuw, zeg dat ik een engel gezien heb en dan?

MARINA : Neen, een geest, je hebt mijn geest gezien. De Xavier gaat in zijn broek doen van schrik. Iedere keer als we naar de cinema gaan, is 't van; er komen toch geen zombies in voor? Het gaat toch niet over geesten en spoken? Zelfs bij 'Ghost', die film met Demi Moore en Patrick Swayze, zit hij te bibberen van de schrik.

SASKIA : Die film is zo romantisch. Voor die man wil ik wel schreeuwen.

MARINA : Focus Saskia, focus.

SASKIA : Oké, focus. Janine Bond. Wie ben ik dan als jij Bond bent?

MARINA : Daar gaat het helemaal niet om. Jij bent Saskia, gewoon Saskia.

SASKIA : Hoe saai. Ik wil ook iemand zijn; Superwoman of Catwoman of Wonderwoman. Neen, ik weet het, ik ben Xena, the Warrior Princess. Ik moet alleen nog een pijl en boog vinden en zo 'n leuk leren pakje met van die telloren op mijn borsten.

MARINA : Saskia! Het gaat om de Xavier!

SASKIA : Moet hij telloren op zijn borsten?

MARINA : Niemand moet telloren op zijn borsten! Ik wil dat de Xavier denkt dat ik uit de doden ben opgerezen om te komen spoken. Ik wil hem zoveel schrik